

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- b. werkgever:
 - 1°. degene jegens wie een ander zich bij een arbeidsovereenkomst tot het verrichten van arbeid verbindt, behalve indien die ander als arbeidskracht aan een derde ter beschikking wordt gesteld en op deze terbeschikkingstelling hoofdstuk III, afdeling 2, § 4, van de Arbeidsvoorzieningswet (Stb.1990,402) van toepassing is;
 - 2°. degene jegens wie een ander zich bij een, bij algemene maatregel van bestuur voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde met een arbeidsovereenkomst gelijkgestelde, andere overeenkomst tot het verrichten van bij die maatregel aangewezen arbeid verbindt;
 - 3°. degene aan wie een ander als arbeidskracht ter beschikking wordt gesteld, indien op deze terbeschikkingstelling hoofdstuk III, afdeling 2, § 4, van de Arbeidsvoorzieningswet van toepassing is;
- c. tewerkstellingsvergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 4;
- d. onderneming: een in de maatschappij als zelfstandige eenheid optredend organisatorisch verband waarin krachtens arbeidsovereenkomst arbeid wordt verricht;
- e. vreemdeling: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Vreemdelingenwet (Stb.1965, 40)

Artikel 2

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder vreemdeling niet verstaan een persoon:
 - a. aan wie het bij of krachtens artikel 10 van de Vreemdelingenwet is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven;
 - b. ten aanzien van wie ingevolge bepalingen, vastgesteld bij overeenkomsten met andere mogendheden dan wel bij een voor Nederland verbindend besluit van

¹ IN DE ONDERHAVIGE TEKST ZIJN DE BIJ ARTIKEL 16 VAN DE INVOERINGSWET ARBEIDSVORZIENINGSWET (STB. 1990, 403) AANGEBRACHTTE WIJZIGINGEN VERWERKT.
DE OORSPRONKELIJKE TEKST IS GEPUBLICEERD IN STAATSBLAD 1978, 737.

- een volkenrechtelijke organisatie, een tewerkstellingsvergunning niet mag worden verlangd;
- c. die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.
2. Door de zorg van Onze Minister worden bij bekendmaking in de Staatscourant de in het eerste lid onder b bedoelde bepalingen aangegeven met vermelding van hun officiële vindplaats.

Artikel 3

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder vreemdeling evenmin verstaan een persoon die rechtmatig in Nederland verblijft en die in het bezit is van een door Onze Minister ingevolge het tweede lid afgegeven verklaring.
2. Een verklaring wordt op aanvraag afgegeven:
 - a. aan een vreemdeling die in Nederland gedurende een ononderbroken tijdvak van drie jaar rechtmatig een op het verwerven van inkomen gerichte activiteit heeft uitgeoefend, mits hij nadien zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft gevestigd;
 - b. aan degene die gehuwd is met een persoon als bedoeld onder a, alsmede aan diens minderjarige kinderen, mits deze feitelijk tot zijn gezin behoren.
3. Onderbrekingen van het tijdvak dat een op het verwerven van inkomen gerichte activiteit is uitgeoefend worden bij de toepassing van het tweede lid, onder a, niet als onderbrekingen beschouwd indien zij de vreemdeling niet kunnen worden toegerekend.
4. Onze Minister bepaalt welke gegevens bij de aanvraag van een verklaring moeten worden verstrekt, welk formulier daarbij moet worden gebruikt en welke bewijsstukken daarbij moeten worden overgelegd.
5. Indien bij een aanvraag de vereiste gegevens of bewijsstukken niet volledig zijn verstrekt onderscheidenlijk overgelegd, wordt het formulier aan de aanvrager teruggezonden onder schriftelijke mededeling welke gegevens of bewijsstukken nog ontbreken. Zolang de vereiste gegevens of bewijsstukken niet volledig zijn verstrekt onderscheidenlijk overgelegd, wordt een aanvraag geacht niet te zijn gedaan.
6. Op een aanvraag wordt binnen 30 dagen na ontvangst beslist. De beslissing wordt met redenen omkleed en wordt schriftelijk aan de aanvrager medegedeeld.

HOOFDSTUK II. TEWERKSTELLING VAN VREEMDELINGEN

§ 1. Verbodsbepaling

Artikel 4

Het is een werkgever verboden een vreemdeling arbeid te doen verrichten zonder vergunning van Onze Minister.

§ 2. Tewerkstellingsvergunning

Artikel 5

1. Een tewerkstellingsvergunning wordt aangevraagd door de werkgever en de vreemdeling,
2. Onze Minister bepaalt welke gegevens bij een aanvraag moeten worden verstrekt, welk formulier daarbij moet worden gebruikt en welke bewijsstukken daarbij moeten worden overgelegd.

3. Een aanvraag wordt geacht niet te zijn gedaan:
 - a. zolang de vereiste gegevens of bewijsstukken niet volledig zijn verstrekt onderscheidenlijk overgelegd;
 - b. indien deze een vreemdeling betreft die niet beschikt over een voor het verrichten van arbeid geldige vergunning tot verblijf noch een zodanige vergunning heeft aangevraagd.
4. Indien het derde lid van toepassing is, worden het formulier en de daarbij overgelegde bescheiden aan de aanvragers teruggezonden onder schriftelijke mededeling van de reden waarom de aanvraag geacht wordt niet te zijn gedaan.
5. Op een aanvraag wordt binnen 30 dagen na ontvangst beslist. Indien op grond van artikel 12 op een aanvraag niet kan worden beslist dan nadat een vergunningenlimiet is vastgesteld, wordt, in afwijking van de vorige volzin, beslist binnen 30 dagen na de dag waarop die vergunningenlimiet is vastgesteld.

Artikel 6

1. In een vergunning wordt de vreemdeling vermeld die de werkgever mag doen arbeiden, het soort arbeid dat mag worden verricht, alsmede de onderneming waarin zulks mag geschieden.
2. Een vergunning kan om bijzondere redenen onder beperkingen, verband houdende met de tijdsduur worden verleend. Het soort voorschriften, dat aan een vergunning kan worden verbonden, waaronder voorschriften met betrekking tot de vorm van de arbeidsovereenkomst, en de gevallen, waarin dat kan geschieden, worden bij algemene maatregel van bestuur bepaald.

Artikel 7

1. Een vergunning wordt geweigerd:
 - a. indien door het verlenen van de vergunning de voor de betrokken onderneming geldende vergunningenlimiet zou worden overschreden;
 - b. indien door het verlenen van de vergunning toestemming zou worden verleend tot tewerkstelling van een vreemdeling van wie is gebleken dat hem het verblijf in Nederland is geweigerd.
2. In een bepaald geval kan Onze Minister om bijzondere redenen afwijken van het eerste lid, onder a. Een bijzondere reden is in ieder geval aanwezig, indien de overschrijding van de vergunningenlimiet zou samenhangen met het verlenen van een vergunning ten aanzien van een reeds in de onderneming werkzame vreemdeling voor het verrichten van een ander soort en hoger gewaardeerde arbeid.
3. Het in het eerste lid onder a gestelde is niet van toepassing, wanneer het een vreemdeling betreft, die gedurende een tijdvak van 6 maanden onvrijwillig werkloos is geweest.
4. Indien de vreemdeling, hangende de beslissing op een door hem op grond van de Vreemdelingenwet ingesteld beroep, niet wordt uitgezet, kan Onze Minister na overleg met Onze Minister van Justitie afwijken van het eerste lid, onder b. Indien de vreemdeling op grond van de Vreemdelingenwet niet kan worden uitgezet, is het eerste lid, onder b, niet van toepassing.

Artikel 8

1. Een vergunning kan worden geweigerd, indien voor het verrichten van de arbeid waarop de gevraagde vergunning betrekking heeft, aanbod op de arbeidsmarkt aanwezig is of redelijkerwijs te verwachten is.
2. Indien de aanvraag een vreemdeling betreft die niet eerder rechtmatig in Nederland in een onderneming arbeid heeft verricht, dan wel een vreemdeling die na het verrichten van zodanige arbeid zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd, kan een vergunning voorts worden geweigerd:
 - a. indien de vreemdeling geen onderdaan is van een land waarmede Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten, en in een zodanig land voor het

- verrichten van de arbeid waarop de gevraagde vergunning betrekking heeft, voldoende aanbod aanwezig is;
- b. indien de vreemdeling onderdaan is van een land waarmee Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten en hij niet met toepassing van die overeenkomst is geworven;
 - c. indien de leeftijd van de vreemdeling niet valt binnen door Onze Minister, voor alle of bepaalde categorieën van vreemdelingen, gestelde leeftijdsgrenzen;
 - d. indien geen passende huisvesting voor de vreemdeling beschikbaar is.
3. Het tweede lid, onder a tot en met c, is niet van toepassing ten aanzien van een vreemdeling, die gehuwd is met een persoon, die in Nederland rechtmatig een op het verwerven van inkomen gerichte activiteit uitoefent, alsmede ten aanzien van diens minderjarige kinderen, mits deze feitelijk tot zijn gezin behoren.

Artikel 9

1. Een vergunning wordt ingetrokken indien gebleken is dat aan de vreemdeling verder verblijf in Nederland is geweigerd.
2. Indien de vreemdeling, hangende de beslissing op een door hem op grond van de Vreemdelingenwet ingesteld beroep, niet wordt uitgezet, kan Onze Minister na overleg met Onze Minister van Justitie afwijken van het eerste lid. Indien de vreemdeling op grond van de Vreemdelingenwet niet kan worden uitgezet, is het eerste lid niet van toepassing.

Artikel 10

Behoudens in het geval, bedoeld in artikel 9, eerste lid, kan een vergunning slechts worden ingetrokken:

- a. indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn geweest, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
- b. indien van de vergunning geen gebruik wordt gemaakt.

Artikel 11

Een beschikking ter zake van een tewerkstellingsvergunning wordt met redenen omkleed en wordt schriftelijk aan de werkgever medegedeeld. Van een zodanig besluit wordt een afschrift gezonden aan de betrokken vreemdeling.

§ 3. Vergunningenlimiet

Artikel 12

1. Op een aanvraag van een tewerkstellingsvergunning welke, indien deze zou worden ingewilligd, ertoe zou leiden dat een werkgever in een onderneming gelijktijdig meer dan 20 vreemdelingen arbeid zou mogen doen verrichten, beslist Onze Minister niet dan nadat hij voor deze onderneming een vergunningenlimiet heeft vastgesteld.
2. Een vergunningenlimiet geeft het aantal vreemdelingen aan, voor wier gelijktijdige tewerkstelling ten hoogste tewerkstellingsvergunningen kunnen worden verleend.

Artikel 13

1. Een vergunningenlimiet wordt vastgesteld op aanvraag van de werkgever.
2. Onze Minister bepaalt welke gegevens bij een aanvraag moeten worden verstrekt, welk formulier daarbij moet worden gebruikt en welke bewijsstukken daarbij moeten worden overgelegd.

3. Indien bij een aanvraag de vereiste gegevens of bewijsstukken niet volledig zijn verstrekt onderscheidenlijk overgelegd, wordt het formulier aan de werkgever teruggezonden onder schriftelijke mededeling welke gegevens of bewijsstukken nog ontbreken. Zolang de vereiste gegevens of bewijsstukken niet volledig zijn verstrekt onderscheidenlijk overgelegd, wordt een aanvraag geacht niet te zijn gedaan.
4. Op een aanvraag wordt binnen 45 dagen na ontvangst beslist.

Artikel 14

1. Een vergunningenlimiet wordt niet lager gesteld dan 20.
2. Bij een beschikking ter zake van een vergunningenlimiet neemt Onze Minister in overweging:
 - a. de noodzaak om, in het belang van de werkgelegenheid, in de onderneming vreemdelingen te doen arbeiden;
 - b. de beschikbaarheid van passende huisvesting voor vreemdelingen.

Artikel 15

1. Onze Minister kan een vergunningenlimiet, op aanvraag dan wel ambtshalve, herzien met inachtneming van artikel 14.
2. Ingeval herziening van een vergunningenlimiet wordt aangevraagd is artikel 13 van overeenkomstige toepassing.
3. In geval van ambtshalve herziening van een vergunningenlimiet kan Onze Minister bij aangetekende brief de werkgever verzoeken hem binnen de daarbij te stellen termijn gegevens te verstrekken en bewijsstukken over te leggen. Indien de werkgever in gebreke blijft aan een zodanig verzoek te voldoen, kan Onze Minister de vergunningenlimiet herzien zonder over deze gegevens en bewijsstukken te beschikken.

Artikel 16

Een beschikking ter zake van een vergunningenlimiet wordt met redenen omkleed en wordt bij aangetekende brief aan de werkgever medegedeeld.

§ 4. Bezwaar

Artikel 17

1. Tegen een beschikking ter zake van een tewerkstellingsvergunning kan zowel de werkgever als de vreemdeling een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister.
2. Tegen een beschikking waarbij een vergunningenlimiet wordt vastgesteld of herzien kan de werkgever een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister.
3. Tegen de weigering van de afgifte van een verklaring als bedoeld in artikel 3 kan de vreemdeling een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister.
4. De vorige leden zijn niet van toepassing ten aanzien van beschikkingen die op een bezwaarschrift zijn gegeven.
5. De artikelen 3 en 13-15 van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen, alsmede artikel 107 van de Wet op de Raad van State zijn van overeenkomstige toepassing.
6. Bij de kennisgeving van een beschikking als bedoeld in het eerste, tweede of vierde lid en bij de weigering om een verklaring af te geven als bedoeld in artikel 3, wordt vermeld het adres van het orgaan waarbij en de termijn waarbinnen daartegen een bezwaarschrift kan worden ingediend of een beroep kan worden ingesteld. Indien de kennisgeving is gericht tot een vreemdeling, die onderdaan is van een land waarmede Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten, of de weigering een zodanige vreemdeling betreft, geschiedt de vermelding in de taal van dat land.

7. Wanneer tijdig een bezwaarschrift is ingediend of een beroep op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen is ingesteld ter zake van een beschikking tot intrekking of tot weigering van een verlenging van een tewerkstellingsvergunning, behoudt die vergunning haar geldigheid totdat op het ingestelde rechtsmiddel is beslist.

HOOFDSTUK III. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 18

1. Een vergunning, verleend krachtens artikel 2 van de Wet arbeidsvergunning vreemdelingen (Stb. 1964,72), waarbij de werkgever is aangewezen voor wie de vreemdeling arbeid mag verrichten, wordt gedurende de periode van de werkingsduur waarvoor zij is verleend, voor de toepassing van deze wet beschouwd als een tewerkstellingsvergunning, waarbij aan die werkgever vergunning is verleend om die vreemdeling arbeid te doen verrichten in de onderneming waarin hij op de dag vóór de inwerkingtreding van deze wet arbeid verrichtte. Aan een werkgever die krachtens de vorige volzin geacht wordt over een tewerkstellingsvergunning te beschikken met een werkingsduur van niet korter dan één jaar wordt op aanvraag een tewerkstellingsvergunning verleend om die vreemdeling ook na afloop van die werkingsduur in die onderneming te mogen doen arbeiden, behalve indien artikel 7, eerste lid, onder b, van toepassing is.
2. Een vergunning, verleend krachtens artikel 2 van de Wet arbeidsvergunning vreemdelingen, waarin niet de werkgever is aangewezen voor wie de vreemdeling arbeid mag verrichten, wordt gedurende 1 jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet beschouwd als een verklaring als bedoeld in artikel 3.

Artikel 19

Indien een werkgever op de dag van inwerkingtreding van deze wet op grond van artikel 18, eerste lid, in een onderneming een aantal van meer dan 20 vreemdelingen arbeid mag doen verrichten, wordt ten aanzien van deze onderneming een vergunningenlimiet geacht te zijn vastgesteld, gelijk aan het aantal vergunningen waarover de werkgever ingevolge artikel 18, eerste lid, beschikt.

Artikel 20

1. Onze Minister kan de bevoegdheid inzake het afgeven van verklaringen bij of krachtens deze wet, het verlenen en intrekken van vergunningen als bedoeld in artikel 4, het vaststellen van een vergunningenlimiet als bedoeld in artikel 12 en het beschikken op een bezwaarschrift als bedoeld in artikel 17, onder door hem te stellen nadere regels geheel of gedeeltelijk overdragen aan organen van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie.
2. Tegen beschikkingen, als bedoeld in het eerste lid, staat geen beroep open bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Artikel 21

Een besluit, genomen krachtens artikel 3, vierde lid, 5, tweede lid, 8, tweede lid, onder c, 13, tweede lid, 15, tweede lid of 20, wordt in de Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 22

1. Onze Minister wijst ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij artikel 4 en krachtens artikel 6, tweede lid, bepaalde.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren kunnen van een werkgever en een vreemdeling alle inlichtingen verlangen, die redelijkerwijs voor de vervulling

- van hun taak nodig zijn. Zij kunnen voorts inzage vorderen van alle bescheiden, voor zover zulks redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.
3. Zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, met uitzondering van woningen, indien de betreding van die plaatsen redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zonodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.
 4. De in het tweede lid bedoelde werkgevers en vreemdelingen zijn verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren de op grond van het tweede en derde lid van dit artikel gevraagde medewerking te verlenen.
 5. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het geven van inlichtingen of het verlenen van inzage van boeken en bescheiden verschonen, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 23

Aan artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten wordt toegevoegd:
«De Wet arbeid buitenlandse werknemers, de artikelen 4, 6, tweede lid, en 22, vierde lid;».

Artikel 24

De Vreemdelingenwet wordt als volgt gewijzigd.

Aan artikel 12 wordt, met vervanging van de punt achter onderdeel d door een puntkomma, toegevoegd:

«e. indien hij voor een werkgever arbeid verricht, zonder dat aan de voorschriften van de Wet arbeid buitenlandse werknemers is voldaan.».

Artikel 25

De Wet arbeidsvergunning vreemdelingen wordt ingetrokken.

Artikel 26

1. Deze wet kan worden aangehaald als de Wet arbeid buitenlandse werknemers.
2. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.